

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Jacka Derdy

w sprawie skazanego **M. M.**

o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie właściwości

postanawia

1. Na podstawie 572 k.p.k., w zw. z art. 17 §1 pkt 7 k.p.k., art. 85 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r., art. 85§1 i 2 k.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ.U. z 2015r., poz. 396) umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego M. M. wyroku łącznego obejmującego prawomocne wyroki:

- Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 14 grudnia 1995r., sygn. akt XVI K 168/95,
- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 czerwca 2000r. sygn., III K 37/00,
- Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 19 kwietnia 2001r., sygn. IV K 1474/00,
- Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 11 lutego 2005r., sygn. VIII K 1365/02,
- Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 21 lutego 2008r., sygn. II K 1258/02,
- Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 21 lipca 2010r., sygn. III K 1878/05.

2. Na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy M. M. o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 stycznia 2017r., sygn. II K 1246/16,
- Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 27 lutego 2017r., sygn. II K 574/16,
- Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 10 maja 2017r., sygn. VII K 1/17,
- Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 09 października 2017r., sygn. II K 370/17,

i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Krasnymstawie, jako właściwemu rzeczowo i miejscowo do jej rozpoznania.

3. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w zakresie, w którym je umorzono obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 29.01.2018r. do Sądu Okręgowego w Katowicach wpłynął wniosek skazanego M. M. o wydanie wyroku łącznego. Postanowieniem z dnia 05.04.2018r. Sąd Okręgowy w Katowicach uznał się niewłaściwym rzeczowo i miejscowo do wydania wyroku łącznego i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu.

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że M. M. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 14 grudnia 1995r. w sprawie o sygn. akt XVI K 168/95, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 1996r. w sprawie o sygn. akt II AKa 92/96, za przestępstwo z art. 203 §2 d.k.k., art. 208 d.k.k. w zw. z art. 10 §2 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k., popełnione w okresie 27 września 1994r. do 3 października 1994 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 3.000 zł oraz za przestępstwo z art. 145 §1 d.k.k., popełnione w dniu 27 września 1994 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 czerwca 2000r. w sprawie o sygn. III K 37/00, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 12 października 2000 r. w sprawie o sygn. II Aa 416/00, za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 20 maja 1997r., na karę 3 lat pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 19 kwietnia 2001 r. w sprawie o sygn. IV K 1474/00, za przestępstwo z art. 291 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 23 czerwca 1999r., na karę 3 lat pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 11 lutego 2005r. w sprawie o sygn. VIII K 1365/02, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 marca 2007r. w sprawie o sygn. IX Ka 805/06, za przestępstwa:

a) z art. 258 §2 k.k., popełnione w okresie od lipca 1997r. do stycznia 1999r., na karę 2 lat pozbawienia wolności,

b) z art. 11 §1 d.k.k. w zw. z art. 205 §1 d.k.k. w zw. z art. 4 §1 ustawy z dnia 12.10.1994r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych ustaw prawa karnego w zw. z art. 10 §2 d.k.k. w zw. z art. 60 §1 d.k.k., popełnione w dniu 11 marca 1997 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) za każde z 28 przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnionych w dniu 14.07.1997r., w dniu 11.08.1997r., w dniu 2.09.1997r., w dniu 11.09.1997r., w dniu 31.10.1997r., w dniu 10.12.1997r., w dniu 5.01.1998r., w dniu 7.01.1998r., w dniu 12.01.1998r., w dniu 22.01.1998r., w dniu 19.03.1998r. w dniu 30.03.1998r., w dniu 25.04.1998r., w dniu 27.04.1998r., w dniu 4.05.1998r., w dniu 11.05.1998r., w dniu 22.05.1998r., w dniu 31.07.1998r., w dniu 4.08.1998r., w dniu 24.08.1998r., w dniu 25.08.1998r., w dniu 26.08.1998r., w dniu 8.09.1998r., w dniu 15.09.1998r., w dniu 22.10.1998r., w dniu 10.11.1998r., w dniu 30.11.1998r., w dniu 6.01.1999r. - na kary po 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie po 20 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda,

d) za każde z 7 przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnionych w dniach: 29.07.1997r., w dniu 18.11.1997r., w dniu 26.05.1998r., w dniu 1.07.1998r., w dniu 2.07.1998r., w dniu 6.08.1998r., w dniu 21.09.1998r., na kary po 2 lata pozbawienia wolności i grzywny w liczbie po 20 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda,

e) za każde z 5 przestępstw z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnionych w dniu 8.11.1997r., w dniu 18.09.1998r., w dniu 28.09.1998r., w dniu 9.11.1998r., w dniu 3.12.1998r. - na kary po 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie po 20 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda,

f) za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 4.11.1998r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 20 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda,

g) za każde z 6 przestępstw z art. 281 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnionych w dniu 12.11.1997r., w dniu 30.03.1998r., w dniu 8.04.1998r., w dniu 29.06.1998r., w dniu 13.08.1998r., w dniu 14.11.1998r. - na kary po 3 lata pozbawienia wolności i grzywny w liczbie po 20 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda,

h) za każde z 2 przestępstw z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnionych w dniu 3.09.1998r., w dniu 28.11.1998r., na kary po 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie po 20 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda,

które to kary jednostkowe sprowadzono do kar łącznych 10 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 400 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda, kara grzywny została wykonana;

V. Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 21 lutego 2008r. w sprawie o sygn. II K 1258/02, za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 8.04.1999r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 21 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. III K 1878/05, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2011r., w sprawie o sygn. X Ka 3/11, za przestępstwo:

a) z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 229 §3 k.k., popełnione w dniu 10.09.1999 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) z art. 229 §3 k.k., popełnione w dniu 14.01.1998 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) z art. 229 §3 k.k., popełnione w nieustalonym dniu we wrześniu 1997 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d) z art. 229 §3 k.k., popełnione we wrześniu 1999 r., nie wcześniej niż w dniu 2 września 1999r. , na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;

VII. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 04 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. III K 306/11, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w punktach II – VI i orzeczono karę łączną 14 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 stycznia 2017r., w sprawie o sygn. II K 1246/16, za przestępstwo z art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zb. z art. 91§1 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s., popełnione w dniu 15.10.2016r., na karę 70 stawek dziennych grzywny w liczbie 70 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda, kara grzywny nie została wykonana;

IX. Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 27 lutego 2017r., w sprawie o sygn. II K 574/16, za przestępstwo z art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 65§3 k.k.s. w zb. z art. 91§1 k.k.s. w zw. z art. 91§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s., popełnione w dniu 25.03.2016r., na karę 70 stawek dziennych grzywny w liczbie 100 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda, kara grzywny nie została wykonana;

X. Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 10 maja 2017r., w sprawie o sygn. VII K 1/17, za przestępstwo z art. 65§3 k.k.s. w zb. z art. 65§1 k.k.s., popełnione w dniu 09.12.2016r., na karę 110 stawek dziennych grzywny w liczbie 150 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda, kara grzywny nie została wykonana;

XI. Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 09 października 2017r., w sprawie o sygn. II K 370/17, na karę 80 stawek dziennych grzywny w liczbie 80 stawek dziennych w kwocie po 100 zł każda, kara grzywny nie została wykonana.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Tym samym stwierdzić należy, że w stosunku do skazanego M. M. w niniejszym postępowaniu stosować można przepisy art. 85 k.k. i następne w brzmieniu nowym tj. obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., jak również, przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.

Analizując stan prawny obowiązujący do dnia 30 czerwca 2015r., wskazać należy na następujące kwestie.

Stosownie do treści art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tej samej kwestii odnośnie tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega wątpliwości, że ukonstytuowany w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz ponownego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.

Taki właśnie układ procesowy miał miejsce w odniesieniu do wyroków w sprawach XVI K 168/95, III K 37/00, IV K 1474/00, VIII K 1365/02, II K 1258/02, III K 1878/05, które były przedmiotem rozpoznania w sprawie zakończonej wydaniem przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 04 kwietnia 2012r., wyroku łącznego w sprawie o sygn. III K 306/11.

Natomiast faktem jest, że po wydaniu przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 04 kwietnia 2012r., wyroku łącznego w sprawie sygn. akt III K 306/11 M. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 stycznia 2017r., w sprawie o sygn. II K 1246/16, Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 27 lutego 2017r., w sprawie o sygn. II K 574/16, Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 10 maja 2017r., w sprawie o sygn. VII K 1/17 i Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 09 października 2017r., w sprawie o sygn. II K 370/17, a zatem należało rozważyć możliwość objęcia wyrokiem łącznym kar w nich orzeczonych.

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 k.k. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

W przedmiotowej sprawie czyn osądzony w sprawie II K 1246/16, popełniony został w dniu 15.10.2016r., czyn w sprawie II K 574/16 popełniony został w dniu 25.03.2016r., czyn w sprawie VII K 1/17 popełniony został w dniu 09.12.2016r., a więc każdorazowo po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków, a co za tym idzie kary nimi wymierzone nie podlegały łączeniu w ramach wyroku łącznego.

W tym stanie rzeczy należało rozważyć przesłanki orzeczenia kary łącznej w oparciu o przepisy obowiązujące od dnia 01 lipca 2015r.

Zgodnie z art. 85§ 1 i 2 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Kara grzywny orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie o sygn. VIII K 1365/02 została wykonana w całości, do wykonania pozostały kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 stycznia 2017r., w sprawie o sygn. II K 1246/16, Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 27 lutego 2017r., w sprawie o sygn. II K 574/16, Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 10 maja 2017r., w sprawie o sygn. VII K 1/17 i Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 09 października 2017r., w sprawie o sygn. II K 370/17.

Zatem, uznać należy, że w oparciu o przepisy art. 85 §1 i 2 k.k. – w obecnym brzmieniu, kara grzywny orzeczona w sprawie VIII K 1365/02, jako nie podlegająca wykonaniu nie może podlegać połączeniu z karami grzywny w sprawach II K 1246/16, II K 574/16, VII K 1/17 i II K 370/17.

W realiach niniejszej sprawy uznać, zatem należało, że łączeniu w ramach wyroku łącznego podlegają kary grzywny orzeczone wyrokami w sprawach II K 1246/16, II K 574/16, VII K 1/17 i II K 370/17.

Jednocześnie, zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Zatem, to Sąd Rejonowy w Krasnymstawie jest właściwy do wydania wyroku łącznego jako sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie art. 35 § 1 k.k. sąd w każdym czasie bada z urzędu swoją właściwość, a w razie stwierdzenia swojej niewłaściwości stosownie przekazuje sprawę. Wobec tego konieczne stało się przekazanie niniejszej sprawy według właściwości do Sądu Rejonowego w Krasnymstawie, jako właściwego rzeczowo i miejscowo do jej rozpoznania.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

SSO Izabela Dehmel